

ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА
Навчально-науковий юридичний інститут

Кобецька Н.Р., Логвінова М.В., Петровська І.І., Козич І.В.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
ЗНАНЬ І УМІНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
У НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОМУ ЮРИДИЧНОМУ ІНСТИТУТІ
ПРИКАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Івано-Франківськ, 2017

Затверджено на засіданні Науково-методичної ради Навчально-наукового юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», протокол № 4 від 11 квітня 2017 року

Зі змінами, внесеними на засіданні Науково-методичної ради Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, протокол № 4 від 15 квітня 2022 року

Зі змінами, внесеними на засіданні Науково-методичної ради Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, протокол № 5 від 30 червня 2022 року

Укладачі:

Кобецька Надія Романівна, завідувач кафедри трудового, екологічного та аграрного права, доктор юридичних наук, професор

Логвінова Марія Володимирівна, заступник директора Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук, доцент

Петровська Ірина Ігорівна, доцент кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук

Козич Ігор Васильович, доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук, доцент

Кобецька Н.Р., Логвінова М.В., Петровська І.І., Козич І.В. Критерії оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ : Навчально-науковий юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2017. 17 с.

Критерії оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому Юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника містять детальний опис норм та характеристик рівнів знань здобувачів по різних видах поточного та підсумкового контролю з урахуванням особливостей організації навчання в умовах Болонської системи та виходячи з Положення про порядок організації навчального процесу та оцінювання успішності здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, затвердженого на засіданні Вченої ради Навчально-наукового юридичного інституту 28 лютого 2017 року, протокол № 5. Вони є обов'язковими складовими навчально-методичного забезпечення відповідно до вимог Ліцензійних умов надання освітніх послуг у сфері вищої освіти.

Критерії оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника призначені для завідувачів кафедр, викладачів та здобувачів вищої освіти.

© Кобецька Н.Р. Логвінова М.В., Петровська І.І., Козич І.В., 2017

© Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2017

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ ВІДПОВІДІ ЗДОБУВАЧІВ.....	6
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ (САМОСТІЙНОЇ) РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ.....	8
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ.....	9
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ САМОСТІЙНОЇ (ІНДИВІДУАЛЬНОЇ) РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ.....	11
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗАЛІКУ	12
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКЗАМЕНУ	13
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ ЗДОБУВАЧІВ.....	14
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ.....	16
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ ВІДПОВІДІ ЗДОБУВАЧІВ НА ДЕРЖАВНОМУ ЕКЗАМЕНІ.....	17

ПЕРЕДМОВА

Оцінювання знань – визначення й вираження в умовних одиницях (балах), а також в оцінних судженнях викладача знань, умінь і навичок здобувачів вищої освіти відповідно до вимог навчальних програм.

Критерії оцінювання – це ті положення, врахування яких є обов'язковим при виставленні тієї чи іншої оцінки.

Ефективність усього процесу педагогічного оцінювання напряму залежить від його об'єктивності. Оцінка стає дійсним стимулом навчання за умов, якщо вона справедлива і дотримується об'єктивність у вимогах до всіх здобувачів вищої освіти. Особливо важливо, щоб здобувачі вищої освіти відчули і визнали справедливість і доброзичливість викладача. Оцінка за успішність не повинна залежати від тих чи інших особливостей поведінки здобувачів вищої освіти або особистих непорозумінь з викладачами. Бути об'єктивним, це загалом, означає не піддаватися почуттям симпатії чи антипатії, а суворо дотримуватися встановлених норм і критеріїв оцінки, її вмотивованості й обґрунтування, а також враховувати ступінь навченості, тобто повноту, глибину, ґрунтовність, систематичність знань. Основою у процесі оцінювання знань є рівень знань.

В розділі 4 Комплексу нормативних документів для розробки складових систем стандартів вищої освіти, затвердженому наказом Міносвіти України №285 від 31 липня 1998 року визначено поняття:

- *Знання* – результат процесу пізнання діяльності, її перевірене суспільною практикою і логічно упорядковане відображення в свідомості людини. Знання - категорія, яка відбиває зв'язок між пізнавальною і практичною діяльністю людини. Знання виявляються в системі понять, суджень, уявлень та образів, орієнтовних основ діяльності тощо, яка має певний обсяг і якість. Знання можливо ідентифікувати тільки, коли вони проявляються у вигляді вмінь виконувати відповідні розумові або фізичні дії. Рівні сформованості знань щодо змісту навчального елемента:

- ознайомчо-орієнтований – особа має орієнтоване уявлення щодо понять, які вивчаються, здатна відтворювати формулювання визначень, законів тощо, вміє вирішувати типові завдання шляхом підставлення чисельних даних;

- понятійно-аналітичний – особа має чітке уявлення та поняття щодо навчального об'єкта, здатна здійснювати смислове виділення, пояснення, аналіз, перенесення раніш засвоєних знань на типові ситуації;

- продуктивно-синтетичний – особа має глибоке розуміння щодо навчального об'єкта, здатна здійснювати синтез, генерувати нові уявлення, переносити раніш засвоєні знання на нетипові, нестандартні ситуації.

- *Уміння* – здатність людини виконувати певні дії при здійсненні тієї чи іншої діяльності на основі відповідних знань. Уміння поділяються за видами:

- предметно-практичні – уміння виконувати дії щодо переміщення об'єктів у просторі, зміну його форми, тощо. Головну роль у регулюванні предметно-практичних дій виконують перцептивні образи, що відображають просторові, фізичні та інші властивості предметів і забезпечують керування робочими рухами відповідно до властивостей об'єкта та завдань діяльності;

- предметно-розумові – уміння щодо виконання операцій з розумовими образами предметів. Ці дії вимагають наявності розвиненої системи уявлень і здатності до розумових дій (наприклад, аналіз, класифікація, узагальнення, порівняння тощо);

- знаково-практичні – уміння щодо виконання операцій зі знаками та знаковими системами. Прикладами цих дій є письмо, прокладання курсу по карті, одержання інформації від пристроїв тощо.;

- знаково-розумові – уміння щодо розумового виконання операцій зі знаками та знаковими системами. Наприклад, дії, що є необхідні для виконання логічних та розрахункових операцій. Ці дії дозволяють вирішувати широке коло задач в узагальненому вигляді.

- *Навичка* – дії, що виконуються при здійсненні певної діяльності, котрі завдяки численным повторенням стають автоматичними і виконуються без свідомого контролю.

Об'єктом оцінювання знань і вмінь здобувачів є програмний матеріал з відповідних навчальних дисципліни різного характеру і рівня складності, засвоєння якого, відповідно, перевіряється під час поточного і підсумкового контролю.

Завданням поточного контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу, здатності осмислити зміст теми чи розділу, уміння публічно чи письмово представити певний матеріал, вироблених умінь аналізу та тлумачення нормативно-правових документів, кваліфікації практичних ситуацій.

Завданням підсумкового контролю є перевірка розуміння здобувачем вищої освіти програмового матеріалу в цілому, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання накопичених знань, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми навчальної дисципліни тощо.

Представлені Критерії оцінювання охоплюють всі види поточного і підсумкового контролю, які реалізуються в Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється на основі накопичувальної системи оцінювання знань за 100-бальною шкалою з розподілом балів відповідно до видів контролю на основі Положення про порядок організації навчального процесу та оцінювання успішності здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, затвердженого на засіданні Вченої ради Навчально-наукового юридичного інституту 28 лютого 2017 року, протокол № 7 (далі – Положення).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ ВІДПОВІДІ ЗДОБУВАЧІВ

Відповідно до п. 2.1.4.2. Положення поточний контроль здійснюється, зокрема, у формі опитування здобувачів вищої освіти та перевірки результатів їх виступів на семінарських, практичних та лабораторних заняттях в чотирибальній шкалі оцінок.

Оцінка 5 «відмінно» ставиться за наступних умов:

- здобувач дає повний, правильний, послідовний, зв'язний, обґрунтований виклад питання, що супроводжується правильними прикладами;
- все, що викладається здобувачем свідчити про глибоке розуміння і орієнтацію його в явищах і процесах, що вивчаються;
- здобувач дає правильні вичерпні відповіді на додаткові питання викладача, що мають мету з'ясувати ступінь розуміння навчального матеріалу, що ним викладається.

Оцінка 4 «добре» ставиться за наступних умов:

- здобувач вищої освіти дає правильний, повний виклад змісту підручника і матеріалу, поданого викладачем, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в явищах і процесах, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег;
- при правильному і в цілому зв'язному викладі навчального матеріалу, здобувач припускає у відповіді неточності, які виправляє сам або при першому зауваженні викладача;
- здобувач дає недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка 3 «задовільно» ставиться за наступних умов:

- здобувач вищої освіти виявляє знання і розуміння основного навчального матеріалу, що розглядається, але під час відповіді допускає суттєві помилки і усвідомлює їх тільки після повторної вказівки викладача;
- відповіді на запитання здобувач дає не одразу, а тільки після деякого напруження пам'яті, при чому відповіді нечіткі;
- здобувач не в змозі без допомоги викладача вивести співвідношення з іншими проблемами навчальної дисципліни, що вивчається;
- здобувач допускає грубі помилки або зовсім пропускає навчальний матеріал і частково виправляє ці помилки тільки після вказівки викладача;
- здобувач виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її;
- здобувач викладає матеріал не достатньо зв'язано і послідовно.

Знання здобувача вищої освіти, що оцінюються на 3, повинні у всякому разі бути достатніми для подальшого вивчення відповідної навчальної дисципліни. Недоліки знань повинні стосуватися менш суттєвих подробиць. Помилки у більшій частині виправляються після вказівки викладача.

Оцінка 2 «незадовільно» ставиться за наступних умов:

- здобувач вищої освіти припускається грубих помилок при викладі навчального матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача;

- здобувач виявляє повне незнання і нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ (САМОСТІЙНОЇ) РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ

Під час семінарських, практичних, лабораторних занять можливе проведення коротких за змістом поточних контрольних чи самостійних робіт, завданням яких є перевірка рівня засвоєння здобувачами вищої освіти окремих складних тем, групи тем чи окремого модуля навчальної дисципліни. Їх оцінювання здійснюється за чотирибальною системою.

Оцінка «5» ставиться, якщо:

- здобувачем правильно розв'язано всі задачі чи дано правильні відповіді на всі теоретичні запитання;
- у відповідях видно повне розуміння здобувачем суті проблеми;
- виклад здобувачем навчального матеріалу термінологічно правильний, вся контрольна (самостійна) робота виконана акуратно.

Оцінка «4» ставиться, якщо:

- відповіді здобувача на теоретичні питання правильні, але виклад не достатньо чіткий;
- здобувачем розв'язано всі завдання, але допущено незначні недоліки.

Оцінка «3» ставиться, якщо:

- виклад здобувачем навчального матеріалу показує розуміння питання, але він нечіткий, з недоліками;
- письмові пояснення в цілому передають зміст відповіді на питання, але подані здобувачем хаотично, без помітної логіки відповіді;
- здобувачем розв'язано більшість завдань або розв'язано всі завдання, але є суттєві недоліки.

Оцінка «2» ставиться, якщо:

- здобувачем не розкрито поставлених питань;
- у розв'язку завдань або при виконанні відповіді на теоретичні питання здобувачем допущено грубі помилки, які свідчать про незнання і нерозуміння ним навчального матеріалу, який винесено на контрольну (самостійну) роботу;
- у контрольній (самостійній) роботі відсутні відповіді здобувача на теоретичні питання або відповіді подані з грубими помилками.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ

Згідно п. 5.1.3.2. Положення зміст питань, що виносяться на модульну контрольну роботу, форма та структура завдань розробляються викладачами з урахуванням накопичувальної системи оцінювання знань (залежно від форми підсумкового контролю: екзамену та заліку), та оцінюються у фіксовану кількість балів за кожне із завдань варіанту. Проставлена кількість балів сумується і виставляється остаточна оцінка за контрольну роботу. Максимальна кількість балів за модульну контрольну роботу для здобувачів денної форми навчання:

20 балів – з навчальних дисциплін, які закінчуються екзаменом;

50 балів – з навчальних дисциплін, які закінчуються заліком.

Критерії оцінювання завдання модульної контрольної роботи, виходячи з максимальної кількості балів, передбачених за його виконання:

всі бали передбачені для відповідного завдання (відмінно) ставляться в тому разі, коли:

- відповідь здобувача правильна, повна, послідовна, логічна та вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань;

- здобувач впевнено володіє навчальним матеріалом та аналізує причинно-наслідкові зв'язки;

- здобувач вищої освіти має навички користування нормативним матеріалом і вміло застосовує його при відповідях;

- відповідь на теоретичні запитання здобувач дає з використанням відповідної термінології, допускаючи при цьому 1-2 незначні помилки з навчального матеріалу.

2/3 балів передбачених для відповідного завдання (добре) ставиться в тому разі, коли:

- відповідь здобувача правильна, послідовна, логічна, але у його викладі допускає окремі незначні пропуски навчального матеріалу, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань, у деяких випадках нечітко формулює загалом правильні відповіді;

- здобувач непогано орієнтується у навчальному матеріалі;

- здобувач має навички користування нормативним матеріалом;

- здобувач допускає 3-4 недоліки.

1/2 балів передбачених для відповідного завдання (задовільно) ставиться в тому разі, коли:

- здобувач володіє більшою частиною навчального матеріалу, але викладає його не досить послідовно і логічно, допускає істотні пропуски у відповіді;

- здобувач не досить впевнено орієнтується у нормативній базі;

- здобувач не завжди вміє інтегровано застосовувати набуті теоретичні знання для аналізу конкретних практичних ситуацій, нечітко, а інколи й невірно формулює основні теоретичні положення та причинно-наслідкові зв'язки;

- здобувач допускає 5-6 недоліків.

від 1/4 до 1/10 балів у цілих числах (незадовільно) ставиться в тому разі, коли:

- здобувач виявляє незнання більшої частини навчального матеріалу;

- відповідь здобувача не розкриває поставлених запитань чи завдань;
- здобувач допускає грубі помилки.

0 балів передбачених для відповідного завдання – ставиться тоді, коли здобувач не виконав відповідного завдання або виконав його повністю неправильно.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ САМОСТІЙНОЇ (ІНДИВІДУАЛЬНОЇ) РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ

У процесі оцінювання результатів самостійної (індивідуальної) роботи здобувачів вищої освіти, яка відповідно до п. 5.1.4.1. Положення може передбачати письмове обґрунтоване виконання практичних завдань, задач; складення списку бібліографічних джерел по заданій проблемі; формування схем, таблиць до відповідної теми; реферування наукових статей; аналіз судової практики з відповідних питань; анотацію наукових поглядів по заданій проблемі; конспектування хрестоматійних джерел, аналіз нормативно-правових актів (законів, підзаконних нормативно-правових актів) певного виду відносин тощо необхідно враховувати три основні компоненти:

1. Рівень знань:

- глибина і міцність знань;
- рівень мислення;
- уміння систематизувати знання по окремих темах;
- уміння складати розгорнутий план відповіді;
- давати точні формулювання;
- правильно користуватися поняттєвим апаратом;
- культура відповіді (грамотність, логічність і послідовність викладу);
- навички і прийоми виконання практичних завдань.

2. Навички самостійної роботи:

- уміння пошуку необхідної літератури;
- орієнтація в потоці інформації щодо обраної спеціальності;
- навички ведення записів (складання простого і розгорнутого плану, конспекту, реферату, виступу, а також навички науково-пошукової роботи).

3. Уміння застосувати теоретичні знання на практиці:

- реалізація на практичних, семінарських заняттях;
- виконання індивідуальних завдань під час проходження практики.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗАЛІКУ

Відповідно до нормативних документів та п. 4.6. Положення залік виставляється автоматично, якщо у здобувача вищої освіти денної форми навчання за результатами додавання підсумкового балу за семінарські (практичні) заняття (максимально 45 балів), балу за модульну контрольну роботу (максимально 50 балів) і балу за індивідуальну роботу (максимально 5 балів) було набрано мінімум 50 балів. Відповідно ті зі здобувачів, хто не набрав мінімуму балів зобов'язані здати залік, який оцінюється максимальнo у 100 балів (п. 5.2.6. Положення). Залікові білети розробляються та затверджуються у встановленому порядку і включають завдання з встановленими максимальними за них балами (у сумі 100 балів).

Критерії оцінки завдань заліку такі ж як модульних контрольних робіт, виходячи з максимальної кількості балів передбачених за кожне завдання.

Залік «зараховано» виставляється за результатами його складання, якщо у здобувача:

- повна і правильна відповідь на теоретичні запитання та виконані або не повністю виконані практичні завдання (при наявності) - оцінка 90-100 балів;
- достатня відповідь на теоретичні запитання з деякими неточностями та вірно виконане практичне завдання (при наявності) - оцінка 70-89 балів;
- поверхова відповідь на теоретичне запитання та виконане практичне завдання без достатніх пояснень (при наявності) - оцінка 50-69 балів.

Залік «не зараховано» виставляється, якщо у здобувача:

- правильна, але не повна відповідь на теоретичне запитання та не виконані практичні завдання (при наявності);
- поверхова відповідь на теоретичне запитання та не виконані практичні завдання (при наявності);
- відсутність будь-якої відповіді на теоретичне запитання і не повністю виконане практичне завдання (при наявності) – здобувач набрав 49 і менше балів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКЗАМЕНУ

Екзамен пишеться письмово, з використанням відповідним чином розроблених та затверджених екзаменаційних білетів і оцінюється максимально у 50 балів (п. 5.2.5. Положення).

Критерії оцінювання завдання екзаменаційної роботи:

Всі бали передбачені для відповідного завдання (відмінно) ставляться в тому разі, коли:

- відповідь здобувача правильна, повна, послідовна, логічна;
- здобувач впевнено володіє навчальним матеріалом з усієї навчальної дисципліни, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань;
- здобувач чітко орієнтується у навчальному матеріалі, аналізує причинно-наслідкові зв'язки;
- здобувач має навички користування нормативним матеріалом і вміло застосовує його при відповідях;
- відповідь на теоретичні запитання дає з використанням відповідної термінології, допускаючи при цьому 1-2 незначні помилки з навчального матеріалу.

2/3 балів передбачених для відповідного завдання (добре) ставиться в тому разі, коли:

- відповідь здобувача правильна, послідовна, логічна, але допускає у його викладі окремі незначні пропуски навчального матеріалу;
- здобувач вміє застосовувати теоретичні знання щодо конкретно поставлених завдань;
- у деяких випадках здобувач нечітко формулює загальною правильні відповіді;
- здобувач непогано орієнтується в матеріалі;
- здобувач має навички користування нормативним матеріалом;
- допускає 3-4 недоліки.

1/2 балів передбачених для відповідного завдання (задовільно) ставиться в тому разі, коли:

- здобувач володіє більшою частиною навчального матеріалу, але викладає його не досить послідовно і логічно, допускає істотні пропуски у відповіді;
- здобувач не досить впевнено орієнтується у нормативній базі;
- здобувач не завжди вміє інтегровано застосовувати набуті теоретичні знання для аналізу конкретних практичних ситуацій;
- здобувач нечітко, а інколи й невірно формулює основні теоретичні положення та причинно-наслідкові зв'язки;
- здобувач допускає 5-6 недоліків.

Від 1/4 до 1/10 балів у цілих числах (незадовільно) ставиться в тому разі, коли:

- здобувач виявляє незнання більшої частини навчального матеріалу;
- відповідь здобувача не розкриває поставлених запитань чи завдань;
- здобувач допускає грубі помилки.

0 балів передбачених для відповідного завдання – ставиться коли здобувач не виконав відповідного завдання або виконав його повністю неправильно.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ ЗДОБУВАЧІВ

Оцінювання виробничої практики здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою та включає суму балів за оформлення звітних документів про проходження практики (максимально 50 балів) та балів за захист матеріалів (максимально 50 балів) (п. 4.8. Положення).

Розподіл балів за відповідні письмові звітні документи виробничої практики встановлений п. 4.8. Положення.

При захисті матеріалів виробничої практики (максимальна кількість балів – 50 балів) мають бути враховані такі критерії:

- успішність і повнота виконання здобувачем вищої освіти Робочої програми виробничої практики та індивідуальних завдань керівників-методистів;
- дотримання вимог професійної етики, правил внутрішнього розпорядку бази практики;
- активність здобувача вищої освіти, ініціативність у процесі виконання завдань, пов'язаних з проходженням ним виробничої практики;
- систематичність та якість ведення щоденника виробничої практики;
- повнота, логічність, стилістична досконалість письмового звіту про виробничу практику;
- організованість, упевненість, інтерес до практичної роботи.

Оцінка «відмінно» (90-100 балів) ставиться за умов:

- успішного та повного виконання здобувачем вищої освіти обсягу Робочої програми виробничої практики та індивідуальних завдань керівника-методиста;
- впевненого, організованого та сумлінного ставлення здобувача вищої освіти до покладених на нього обов'язків;
- дотримання здобувачем вищої освіти вимог професійної етики, виконання правил внутрішнього розпорядку бази виробничої практики;
- високого рівня ініціативності, творчості, відповідного етапу навчання, теоретичної та практичної підготовки здобувача вищої освіти;
- підготовки здобувачем вищої освіти чіткого, логічно структурованого письмового звіту про виробничу практику, що відповідає вимогам оформлення звітної документації та включає самооцінку власної діяльності;
- для магістрантів – наявність у здобувачів вищої освіти особистих думок та самоаналізу практичної роботи, наведених у щоденнику виробничої практики;
- вчасного та належним чином оформленого подання звітної документації;
- позитивної характеристики здобувача-практиканта від керівника бази виробничої практики.

Оцінка «добре» (70-89 балів) ставиться за умов:

- успішного та повного виконання здобувачем вищої освіти обсягу Робочої програми виробничої практики;
- виявлення належного рівня теоретичної та практичної підготовки здобувача вищої освіти;
- дотримання здобувачем вищої освіти основних правил професійної етики;
- вчасного та належним чином оформленого подання звітної документації;
- позитивної характеристики здобувача-практиканта від керівника бази виробничої практики;

- недостатнього рівня самоаналізу, творчості, ініціативності здобувача вищої освіти.

Оцінка «задовільно» (50-69 балів) ставиться за умов:

- подання вчасно оформленої звітної документації;
- виконання здобувачем вищої освіти Робочої програми виробничої практики та індивідуальних завдань керівника-методиста, якщо є численні зауваження щодо проходження виробничої практики.

Оцінка «незадовільно» (1-49 балів) ставиться за умов:

- недотримання здобувачем вищої освіти вимог професійної етики;
- порушення здобувачем вищої освіти виробничої дисципліни і внутрішнього розпорядку бази виробничої практики;

невиконання здобувачем вищої освіти індивідуальних завдань керівника-методиста та Робочої програми виробничої практики;

- не подання звітної документації.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ

Оцінювання курсової роботи здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою. Критерії оцінювання курсової роботи здобувачів вищої освіти детально визначені п. 4.7. Положення і включають в себе: оцінку самої курсової роботи та рівень знань виявлений здобувачем під час її захисту.

Загалом підсумкова оцінка курсової роботи повинна враховувати наступні показники її якості.

Зміст курсової роботи:

- актуальність обраної теми та спрямованість на розробку практичних рекомендацій;
- ступінь досягнення здобувачем поставленої мети та вирішення завдань курсової роботи;
- адекватність використання понятійного та нормативного матеріалу в процесі проведення дослідження;
- багатоваріантний підхід до вирішення поставлених завдань;
- рівень обґрунтованості запропонованих заходів та рішень;
- логічність побудови, розвиненість мови та якість оформлення курсової роботи,
- співпраця з науковим керівником при підготовці роботи.

Захист курсової роботи:

- уміння стисло, чітко та логічно викласти основний зміст і висновки по курсовій роботі;
- здатність аргументовано захищати свої пропозиції та погляди;
- рівень правової та загальної підготовки здобувача вищої освіти.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ ВІДПОВІДІ ЗДОБУВАЧІВ НА ДЕРЖАВНОМУ ЕКЗАМЕНІ

Оцінка «відмінно» виставляється за таких умов:

- здобувач здійснив повний аналіз теоретичних положень з використанням юридичної термінології;
- здобувач на високому рівні проявив уміння використовувати нормативну правову базу та охарактеризував її;
- здобувач на високому рівні проявив уміння розкривати суть питання;
- здобувач чітко та логічно дав відповідь на поставлені додаткові запитання;
- здобувач правильно вирішив практичне (-і) завдання та належно його (їх) аргументував.

Оцінка «добре» виставляється за таких умов:

- здобувач здійснив змістовний виклад теоретичного матеріалу;
- здобувач непогано проявив уміння користуватися понятійним та термінологічним апаратом відповідної навчальної дисципліни;
- здобувач проявив уміння робити посилання на нормативну базу.
- здобувач давав достатньо точні відповіді на поставлені додаткові запитання.
- здобувач правильно вирішив практичне (-і) завдання, але з незначними недоліками.

Оцінка «задовільно» виставляється за таких умов:

- здобувач здійснив досить поверхове, неповне розкриття суті питань, неповний виклад теоретичного матеріалу;
- здобувач допускав незначні помилки у тлумаченні нормативного матеріалу;
- здобувач проявив недостатнє застосування професійної термінології.
- здобувач давав недостатньо точні відповіді на додаткові запитання,
- здобувач правильно вирішив практичне (-і) завдання, але без належної його (їх) аргументації.

Оцінка «незадовільно» виставляється за таких умов:

- здобувач проявив нездатність сформулювати відповідь з використанням понятійного та термінологічного апарату відповідної навчальної дисципліни;
- здобувач проявив невміння підібрати та охарактеризувати відповідний нормативний матеріал;
- здобувач давав невірну чи неадекватну відповідь на додаткові запитання;
- здобувач невірно розв'язав практичне (-і) завдання.

Комплексна оцінка за державний екзамєн зі спеціальності виставляється з урахуванням усних відповідей на всі теоретичні питання та виконаного практичного (-их) завдання (-ь).